

ber udenfor Molen til 5 m eller i Gaaseholmsløbet fra 3—4 til 5 m, thi Afstanden mellem Molerne ved Thyborøn Kanalen er 1150 m, selv om begge Moler bliver bygget, saa der er rigelig Plads for Vandet til at strømme ind. I selve Thyborøn Kanalen er der dybt Vand nok, og Gaaseholmsløbet ligger i Sydøst et Stykke derfra ude i Fjorden. Desuden er Limfjorden udvidet saaledes, inden den naar Gaaseholmsløbet, at jeg ikke tror, en Uddybning af dette med en Meter vil have nogen nævneværdig Betydning for Vandvandringsindad. En anden Sag af Vigtighed er det, at Landtangen Nord for Thyborøn Kanalen bliver sikret. Dertil har vi en Bevilling paa Finansloven, og faar vi den Mole, som nu er foreslaaet, vil det ogsaa i nogen Grad — det kan være, det bliver lidt nok —, men dog i alt Fald i nogen Grad forhindre Vandets Indtrængen. Jeg tænker, at naar denne Mole er bygget, vil Forholdene omtrent blive, som de var før, blot at vi faar Tangen paa den nordre Side sikret, saa der ikke sker Oversvømmelse over den.

Med Hensyn til Besejlingen af Havnen mente det ærede Medlem fra Thisted (Munk-Poulsen), at den, om den ikke blev bedre, saa dog vilde blive lige saa god som Besejlingen af Kanalen, skønt der i Anmærkningerne til Lovforslaget staar, at man ikke gør Regning paa, at Havnen kan besejles i haardt Vejr. Jeg skal tillade mig at citere en Udtalelse af det ærede Medlem fra Hurup (Kierkegaard) 28. Oktober 1913. Han siger: Det er givet, og det er uimodsagt, at bedre Indsejlings- eller Anduvningsforhold ved en Vestkysthavn end de, der findes i Thyborøn Kanalen, kan ikke gives. Thyborøn Kanalen kan besejles selv under de allervanskeligste Forhold. Hvorfor? Af den Grund, at naar der rejser sig en Storm af Sydvest eller Vest, gaar der en ikke ubetydelig Strøm fra Vest ind gennem Kanalen, og Brodsøerne formindskes, jo stærkere Strømmen er. Brodsøer fremkommer jo ved, at Vinden presser de øverste Vandlag, medens de nederste ikke kan følge med. Det kan vi se paa Revlerne. Naar Bølgerne naar til Revlen, bliver de nederste Vandlag holdt tilbage, medens Vinden presser det øverste Vand frem, og saa dannes der Brodsøer. Jo stærkere den indadgaende Strøm i Thyborøn Kanalen er, des mere formindskes imidlertid Brodsøerne; det er en Kendsgerning. Jeg tror, man tør sige, at Thyborøn Kanalen er blevet besejlet af Kuttere næsten under alle Vejrforhold. Naar

Fiskerne tager 70 Kvartmil til Søs, varer det, naar de har mange Kroge, en 5—6 Timer at faa disse sat ud og lidt mere at tage dem ind. Det er indlysende, at naar de saaledes har været længe ude og skal ind med deres Fangst, kan det blive Storm, inden de naar Thyborøn Kanalen. Men saa vidt jeg ved, er der kun sket en eneste Ulykke der, og den hidrørte fra, at den, der førte Kutteren, ikke var dens virkelige Fører. Kutteren skar i Søen, og vedkommende sejlede for faste Skøder. Bølgeslaget gik op over Sejlet, og saa kuldsejlede han selvfølgelig. Ved den Lejlighed druknede en Mand, men det er, som sagt, vist det eneste Ulykkestilfælde, der er sket i Thyborøn Kanalen. De Forhold, jeg her har omtalt, forklarer, hvorledes Kanalen kan besejles i haardt Vejr, og heri tror jeg, det ærede Medlem fra Hurup vil give mig Ret.

Molen er jo et kildent Punkt. Jeg skal dvæle lidt derved, da jeg tror, det gøres haardt behov. Det ærede Medlem fra Thisted (Munk-Poulsen) var særlig haard ved Molen — ja, det ærede Medlem fra Hjørring (J. Sørensen) gav ham saamænd ikke meget efter. De prøvede begge at faa Molen gjort umulig. Det tror jeg nu ikke, den er, og jeg skal søge at bevise det. Det ærede Medlem fra Thisted oplyste, at der var 50 Fod Sand, inden man naaede fast Bund, og sagde tillige, at det kom omtrent ud paa et, om der var 60 eller 70 Fod. Endvidere udtalte det ærede Medlem, at han antog, at Molen for længst vilde være forsvundet fra Vandets Overflade og muligvis vilde være stærkt i Begreb med at forsvinde ogsaa fra Jordens Overflade. Og det ærede Medlem endte med at sige, at det skulde ikke forbavse ham, om vi kom til at staa overfor Katastrofer af en saa alvorlig Art, at der maaske skulde adskillige Millioner Kroner til at raade Bod derpaa. Saadan et Spøgelse fik det ærede Medlem stillet op, og saa manede han det jo ned, saa langt ned, at det forsvandt baade fra Vandets og fra Jordens Overflade. Jeg tror nu ikke, at Molen forsvinder saa let.

Jeg skal først omtale dens Beliggenhed. Fra den nordre Tange udløber paa 4 Meters Vanddybde en Grund, og denne fortsættes til en Afstand af 1000 Meter fra Yderenden af Høfde Nr. 72. Der skal Molen ligge; den skal bygges som Forlængelse af Høfde Nr. 72, altsaa paa 4 Meters Vanddybde. Det er jo ikke afskrækkende. Men saa talte det ærede Medlem om de 50 Fod og om, at Molen